

Publicerad 2017-11-15 17:41 av Fredrik Westin

faller

trädets sista blad att falla
för vems skull sitter det där,
i kylan
för sig själv
som en anakoret
utmärglad och krum

ska vi beundra styrkan eller fasas över ensamheten
ska vi se det som ren dumhet eller okuvlig envishet
där det hänger,
sist kvar

av en släkt med många syskon

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fredrik Westin med Poeter.se id #56392 innehar upphovsrätten